

MASneep, gehouden te Bedum, 04.04.2021

L. Mat. 27:62-28:10

T. Mat. 28:5-8

Gz. 19:1, 2

Ps. 70:2

Ps. 103:8

Gz. 21:1, 2, 3

Ps. 118:8, 9, 10

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Jongens en meisjes, waar denken jullie, dat de meeste mensen, de gemiddelde Nederlander, bij Pasen aan denkt?

Uit een recent onderzoek van het Reformatorisch Dagblad blijkt dat bij pasen twee derde van de mensen denkt aan iets anders dan aan het sterven en opstaan uit de dood van Christus.

Twee derde van de mensen!

De meeste denken aan andere dingen als het gaat om Pasen.

Aan het begin van de lente.

Of een lekkere paasbrunch.

Of een vrije dag op maandag, heerlijk.

Dat is waar de meeste mensen aan denken als het gaat om Pasen.

Trouwens, misschien bent u zelf ook wel meer druk geweest in de afgelopen dagen met de paasbrunch, dan met de inhoud van het Paasevangelie.

Die vraag kunt u alleen voor uzelf beantwoorden.

Bijna de helft van de Nederlanders, 45%, is nog **nooit** benaderd met de boodschap van Pasen. Dat is een getal om op je in te laten werken.

Bijna 45% van ons volk, als je dat gaat uitrekenen, ongeveer 7,5 miljoen mensen, **nooit benaderd** met de **inhoud** van het Paasevangelie.

En een even grote groep mensen kent persoonlijk **niemand** die met Pasen naar de kerk gaat.

Dat is het land gemeente, waar wij op dit moment in leven.

Zoveel mensen nooit, nooit benaderd, 7,5 miljoen mensen nooit benaderd met het Evangelie van Pasen.

Doet ons dat iets gemeente?

Raakt u dat? Raakt jou dat?

Zoveel mensen die dus nog in de duisternis leven, onder de heerschappij van satan.

Zoveel mensen die voor eeuwig verloren zouden gaan, als ze zich niet zouden bekeren.

Als ze het Evangelie niet zouden horen. Want hoe zouden zij het Evangelie geloven, als ze er nooit van gehoord hebben.

Zoveel mensen die niet leven onder het licht en onder die heerlijke regering van Jezus Christus.

Er komt vanochtend een vraag op ons af, op deze Paaszondag:
Heeft het Evangelie **óns** eigenlijk in beweging gebracht?

Is dat een belangrijke vraag denkt iemand?

Ja, dat is een heel belangrijke vraag.

Want, dat is namelijk de opdracht die wij hebben ontvangen van de Heere Jezus, van onze Koning.

Als we één ding moeten we noemen wat vanochtend vanuit Mattheüs 28 met klem ook naar ons toekomt, dan is dat, dat Christus nadat Hij is opgestaan uit de doden, Zijn **kerk inschakelt**, mensen inschakelt om die boodschap van Pasen, om dat verder te brengen.

Nadat de Heere Jezus de vrouwen gerust heeft gesteld. Stuur Hij ze op pad. Ze worden door Hem in beweging gezet.

Daar willen we vanochtend bij stilstaan. En wat dit dan voor ons betekent.

Thema: De HEERE schakelt Zijn kerk in, als verkondigster van de blijde Boodschap

We staan stil bij drie schakels

- 1. De engelen**
- 2. De vrouwen**
- 3. De discipelen**

Vanochtend staan we stil bij de eerste twee schakels en vanmiddag bij de tweede schakel.

1. De engelen

Gemeente, er gebeurt van alles op de Paasmorgen.

Het is een drukte van belang rondom het graf van Christus.

Maar de discipelen zijn nergens te bekennen. In geen velden of wegen.

We zien alleen een paar vrouwen.

Maria Magdalena. En een andere Maria, die is er ook bij. En volgens het Evangelie van Lucas is er ook nog een derde vrouw bij, namelijk Johanna.

Deze vrouwen zijn op de lijdensweg van Christus **niet** van Hem geweken. Trouw waren ze. Vol liefde voor de Heere Jezus. We hebben het gelezen.

Ze waren als enige bij het kruis. Ze zijn meegegaan naar het graf. Ze hebben tegenover het graf gezeten.

En nu zien we ze in de vroege morgen na de sabbat, met specerijen in de hand, naar

het graf van Jezus, om Hem de laatste eer te bewijzen.

En toch, het eerste wat dan onze aandacht trekt vanochtend, zijn vooral de engelen die daar zitten.

Mattheüs beschrijft er één van hen, uit de andere Evangelieën kunnen we opmaken dat het er twee waren. Maar Mattheüs focust op één engel.

En dan schrijft hij, 'die engel zag eruit als een bliksem, en zijn kleding was helemaal wit, wit als sneeuw'.

Volgens Marcus was het een jongeman krachtig, een held zoals Psalm 103 daarover schrijft.

En dan die stoere soldaten van de Romeinen, ze houden de wacht bij het graf van de Heere Jezus, maar als ze die engel zien, zo blinkend, zo machtig! Dan zijn ze bang, en dan verstijven ze van angst, bij het zien van deze hemelse strijders.

En hadden ze ook niet de reden om bang te zijn?

Alle redenen!

Zij waren **tegenstanders** van God geweest, zij hadden Hem gekruisigd, de Heere Jezus Christus.

Alle redenen heb je dan ook om bang te zijn voor God.

Maar dat gold niet voor de vrouwen.

Nee, die vrouwen waren met goede bedoelingen gekomen, naar het graf van Jezus, ze wilden Hem de laatste eer bewijzen. Ze hadden kilo's aan specerijen meegenomen.

Ze wilden hun liefde voor Hem tonen.

En daarom waren ze gekomen om Zijn lichaam te zoeken.

En gemeente, wat moeten dan die eerste woorden, die zij horen uit de mond van de engel, wat moet dat voor hen **troostvol** geweest zijn. Zo troostvol.

'U hoeft niet bang te zijn', is het eerste wat de engel zegt op de Paasmorgen tegen mensen.

'U hoeft niet bang te zijn, want ik weet dat jullie Jezus zoeken, die Gekruisigd was.'

Troostvol.

Voor deze vrouwen die bang waren.

'Jullie hoeven niet bang te zijn'. Ze waren bang.

En dan komt de HEERE met Zijn troost en zegt, 'je hoeft niet bang te zijn'.

In hun angst, in hun verwarring. Want hun geliefde Jezus was hun afgenomen, gestorven.

In hun angst, in hun verwarring, komt dan die hemelse boodschapper met troostvolle woorden.

Gemeente, misschien zijn er wel die dat wat herkennen in deze tijd van Pasen, in hun eigen omstandigheden.

Misschien is vandaag Pasen voor u, of voor jou, niet zonder meer een Pasen waar je **júbelt** van vreugde.

Laat je dan vanochtend ook maar troosten, wanneer God vanochtend zegt, 'Ik weet ervan'.

Net zoals tegen die vrouwen. 'Ik weet, Ik weet dat jullie Jezus zoeken, Ik weet ervan, Ik weet van jullie omstandigheden'.

En wat hebben dan die engelen als eerste boodschappers van God, wat hebben die een heerlijke boodschap voor deze vrouwen.

Want, zo zeggen ze, 'Hij is hier niet', vers 6. 'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft'.

In onze vertaling komt dat niet zo naar voren, maar als je in de grondtekst kijkt, dan zijn het als het ware drie hele korte zinnestukjes.

-Hij is hier niet.

-Want opgewekt.

-Zoals Hij gezegd heeft.

Drie korte zinnestukjes.

Het zijn als het ware drie bazuinstoten die hier klinken, drie vreugdeklanken.

Niet is hier, opgewekt, zoals gezegd.

Heerlijk gemeente! Heerlijke vreugdevolle klanken.

En dan moet u eens letten op de verbinding deze engelen dan leggen.

Ze zeggen dus, 'ik weet dat u Jezus zoekt, die gekruisigd is, de Gekruisigde. Hij de Gekruisigde, Hij is hier niet, Hij is opgewekt.

De Gekruisigde.

Weet u het nog gemeente?

Vrijdagavond, de bespotten, de tot een vloek gemaakte, die daar hing met de eeuwige last van onze schuld, van onze zonden.

Hij is niet van het kruis gekomen, ze hebben Hem uit eindelijk van het kruis afgehaald toen het was volbracht.

En Hij is met die zware schuld het graf ingedaald.

Maar Hij is er weer uit opgestaan. Zonder schuld, alles volbracht.

Hij is opgewekt zegt de engel, opgewekt.

Door wie vraagt u? Door wie opgewekt?

Door God zelf. Door God de Vader.

Het antwoord gemeente, dat is Pasen. Het antwoord is gekomen op de betaling van de Zoon van God aan het kruis. En het antwoord is: het is goed!

Het offer is volbracht, de zonden zijn betaald. Nu kunnen de banden van de dood, die kunnen verbroken worden. De macht van het graf, weg ermee.

De dood die gekomen was als straf op onze zonden, waar wij van onszelf nooit uit

kunnen komen, wij zouden er voor eeuwig door benauwd, omklemt worden.

Opgewekt!

Wat wij niet kunnen heeft Hij gedaan voor ons.

Opgestaan uit het graf!

Verbroken. Een open graf.

Wat een Evangelie gemeente vanochtend, ook voor ons!

Wat een hoop!

Wat een verwachting!

Deze vrouwen, die op zoek waren naar Jezus, die Jezus zo lief hadden, maar waarvoor nog zoveel onduidelijk was. Leefden nog wat in de mist. Hun geloof was nog niet krachtig genoeg, ze zagen het niet.

Maar toch, ze hadden Hem lief de Heere Jezus.

En dan zegt de engel, 'jullie hoeven niet bang te zijn'. Jullie hoeven niet bang te zijn, want ook voor jullie is de zonde betaald. Dat graf is ook opengegaan voor jullie. Jullie schuld is verzoend. Ook voor jullie is de dood overwonnen. Wees niet bang'.

De Heere weet dat wij zwakke mensjes zijn. En om het geloof van de vrouwen nog sterker te maken, om de angst te overwinnen, en daar blijdschap voor in de plaats te geven, geeft de HEERE ook nog genadig een teken, om alle twijfel weg te nemen.

'kom maar kijken, kom dan', vers 6b,

'zie de plaats waar de Heere gelegen heeft'.

Wat is God genadig gemeente.

'Zie de plaats waar de Heere gelegen heeft'.

Ze mogen kijken.

Om alle twijfel weg te nemen, zo heerlijk.

En de engel nodigt hen uit, en ze komen ook binnen in dat graf. En ze zien een leeg graf. Dat betekent dat de gekruisigde Jezus die ze zochten, dat Die inderdaad leeft!

Dat Hij Kurios is, dat Hij HEERE is over alles.

Ook over de macht van dood en graf.

Ziet u gemeente, trouwens hoe de engel het formuleert, in vers 6b.

Ze zochten de gekruisigde Jezus, maar wat zegt die engel, 'kom, zie de plaats waar... **de Heere** gelegen heeft'.

Ziet u het.

HEERE.

De engel die tilt de gedachte van die vrouwen als het ware naar boven.

'Jullie zoeken nog een Jezus die vernederd is, die gekruisigd is, maar... Hij is de Kurios,

Hij is de HEERE, Hij is opgestaan, Hij is verheerlijkt, Hij heeft alle macht, ook over de dood!

Hij had het jullie toch gezegd?
Daar wijzen de engelen ook op. Hij had het jullie toch gezegd?’

Gemeente, wij zijn soms zo hardleers, maar de HEERE is zo genadig!
Want die engel die zegt niet, ‘weten jullie niet, de Heere heeft het toch tot drie keer toe gezegd’.

U kunt het drie keer vinden in het Evangelie naar Mattheus dat Jezus had gesproken over het feit dat Hij moest lijden, maar ook dat Hij zou opstaan uit de doden. Zelfs de overpriesters, en de leiders van de kerk die er niks van geloven, die wisten het. Vers 63, ‘die herinnerden zich, dat die verleider gezegd heeft, toen hij nog leefde: nog drie dagen, en zal Ik opgewekt worden’.
Deze vrouwen, ze hadden het kunnen weten.

Gemeente, de Heere is zo goed, maar tegelijkertijd is het ergens ook wel beschamend vindt u niet?

Wat is beschamend?

Nou, dat ook hier bij Pasen, dat de **eerste boodschappers** van de opstanding van Jezus Christus uit de doden, dat het **niet** zijn vertrouwelingen zijn. Dat het niet de kerk van de Heere Jezus is.

Maar dat de hemel een handje moet helpen, om ons mensen te wijzen op de opstanding van Jezus Christus: Engelen.

Dat is toch voor ons beschamend, is het niet?

Zoals in de kerstnacht net zo beschamend was, zo ook hier.

God, en dat blijkt ook hier gemeente, God die moet ons echt de ogen openen. God moet met Zijn hemels licht in ons hart schijnen, en onze ogen openen, voor het Evangelie van Jezus Christus.

Zó kijken die vrouwen, op weg geholpen door de engelen, in het graf.
En ze zien een leeg graf.

Gemeente, wij kijken vanochtend vanuit het Woord van God over de schouders van deze vrouwen mee. Naar de plaats waar Jezus gelegen heeft. En we zien een leeg graf. En het Woord van God dat komt nou vanochtend tot ons. Tot u, en tot jou, en tot mij. En dat zegt tegen ons vanochtend, ‘kom nou, kom, kom en kijk, kom en zie. Het lege graf als een machtig teken van Christus overwinning.
Weten jullie wat dat betekent, voor jullie? Weten jullie het?’

Dat betekent, dat er **geen verdoemenis** is, voor hen die in Christus Jezus zijn.

Wat een wonder, geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn.

Die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

In Hem, in Hem zijn gemeente, door het geloof.

Dat is, sterven met Christus aan het kruis. Maar dat is dan ook met Hem opstaan in een

nieuw leven.

Wandelen door de Geest. Die Geest van Christus, die Geest van de Opgestane.

En dan zet de Geest van Christus in beweging.

Die zet hier letterlijk de vrouwen in beweging.

De Heere Jezus die rijgt als het ware deze vrouwen aan zijn overwinningsketting.

Ze worden tot een schakel gemaakt, aan die schakelketting van Christus.

Als een tweede schakel.

2. De vrouwen

Moet u maar horen gemeente, wat voor opdracht deze vrouwen krijgen.

De engel zegt, vers 7, 'ga haastig heen en zegt tegen Zijn discipelen dat Hij opgewekt is uit te doden, en zie, Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult u Hem zien, zie Ik heb het u gezegd'.

Wat gebeurt hier?

Hier worden de vrouwen gemeente, ingeschakeld. Als de volgende schakel, in Christus' dienst.

Christus Zelf gaat ze inschakelen.

Hij maakt ze hier als getuige.

En daarom moesten ze ook in het graf kijken, Hij maakt ze tot ooggetuigen.

Hij is **echt opgestaan!** En dat moesten ze met **haast** gaan doorvertellen aan Zijn discipelen.

Dit ongeloofelijke nieuws, dit nooitgedachte nieuws, dit blijde nieuws!

Wat een geweldig voorrecht voor deze vrouwen.

Gemeente, we moeten ons goed realiseren dat het in die tijd iets **onvoorstelbaars** was. Dat vrouwen werden ingeschakeld hier, om getuige te zijn van het Evangelie, van de opstanding van Christus.

Het getuigenis van vrouwen in de rechtbank was toentertijd niets waard, niets.

Onbetrouwbaar.

Net zoals van herders, mochten ook niet getuigen. Denk even aan de kerstavond.

Herders, niet getuigen in de rechtbank.

Vrouwen mochten niet getuigen in de rechtbank.

Maar de komst van het koninkrijk van Christus zet alles op z'n kop, alles.

Christus maakt **juist** deze vrouwen tot **getuige**, eerste getuige, tot verkondigers van Zijn opstanding.

Ja, zegt iemand, hoe kan dat nou?

Waarom zou Jezus Christus juist dan vrouwen kiezen, als die dan zeg maar in de ogen van het volk onbetrouwbare getuigen zouden zijn?

Waarom dan vrouwen, waarom?

Zou het niet veel **overtuigender** geweest zijn, als **Johannes** aan was komen rennen of **Petrus**? Ja, die had Hem verloochent, maar dat hij zelfs zei, 'Hij is echt opgestaan.'
Dan had de boodschap toch veel meer body gekregen.
Dat was dan toch veel geloofwaardiger geweest? Hen zouden de mensen toch veel sneller geloven, dan deze vrouwen?

En toch de HEERE schakelt eerst deze vrouwen in.
Zou de HEERE, -dat is het antwoord-, zou de HEERE daarin gemeente juist niet hebben willen laten zien, dat in zwakheid, de kracht van de HEERE wordt volbracht.

Zoals de apostel Paulus daar later ook over schrijft.
De kracht zit hem niet in de boodschappers.
De kracht zit 'm in de Boodschap **zélf!**
Die vrouwen overtuigen niet. Die Boodschap, die moet overtuigen!

De Heere Zelf moet hen overtuigen, door Zijn **levend makende Geest**.
En Christus Zelf moet door de **verkondiging** van het Evangelie mensen **overtuigen**, mensen redden.
Dwars door menselijke gedachten en overtuigingen heen.

Want mensen winnen voor Christus, dat kunnen wij niet, dat kan alleen Christus.
Dat kunnen Petrus en Johannes ook niet. Dat kunnen deze vrouwen niet, dat kunnen wij niet.
Dat kan alleen de Geest!

De **kracht** van het **getuigenis** van die vrouwen, dat ligt dus in het **open graf**.
Dat is de kracht.
Het graf is leeg, Jezus is opgestaan. Zijn Geest leeft, Zijn Geest werkt.
Dan zal ook blijken wat voor een geweldige kracht daar zit in dat Woord van God.
Zo worden die vrouwen op pad gestuurd, maar ze hoeven niet alleen.
Nee, Christus gaat mee.
Meer nog gemeente, zo lezen we, 'Christus zal jullie voorgaan, Hij gaat u voor naar Galilea, als de Goede Herder'.

Ziet u gemeente, is dat niet schitterend?
'Hij zal jullie voorgaan'.
Ziet u het?

Wat ziet u?
Wat moet ik zien?

Dat Jezus nog precies Dezelfde is, voordat Hij was opgestaan.
Precies Dezelfde, Hij is nog hetzelfde als in Zijn vernedering, zo met ontferming bewogen.
Ook **toen** was Hij begaan met zieke, met zwakken. Ook **toen** was Hij als een Herder die

Zijn schapen zachtjes weide, verzorgde. Hij gaf zelfs Zijn leven voor Zijn schapen.

Ziet u? Hij is niet veranderd onze Heere. Hij is nog precies Dezelfde, en Hij belooft hier de vrouwen, 'Ik zal jullie voorgaan'.

Jesaja, u moet het thuis eens nalezen. We hebben niet de tijd om het allemaal uit te werken. Jesaja 52.

In Jesaja 52 daar staat: 'de HEERE zal voor jullie uittrekken'.

Dat had Jesaja geprofeteerd.

En dan staat er, 'en de God van Israël, zal ook jullie achterhoede zijn'.

We zien het hier vervuld worden.

De Heere zal voor jullie uitgaan, Hij zal jullie beschermen, Hij zal jullie bewaren, Hij zal zijn als een Voorloper.

Maar Hij zal ook zijn als een gids die jullie de weg zal wijzen, waarachter jullie veilig kunnen gaan.

Vergeet het niet gemeente, hoe **gevaarlijk** het was ook voor die vrouwen om hier te zijn. Ze hebben Jezus aan het kruis genageld, zouden zij Zijn volgelingen niet wat willen aandoen?

We kunnen uit Handelingen zien dat Gods tegenstanders dat ook hebben gedaan.

Het was niet zonder gevaar dat ze hier waren.

'Ik ga jullie voor, Ik bescherm jullie'.

Om dat dan te horen gemeente, wat een heerlijke belofte.

Heerlijke belofte, die ook vandaag naar ons toe komen.

Heerlijke belofte van God, 'Ik ga jullie voor'.

En dan komt er nog zo'n belofte, 'en daar zal Ik jullie zien, daar zullen jullie Hem zien'.

Dat is niet zo van, als het een beetje meezit dan zullen we elkaar daar ontmoeten.

Nee, 'daar **zullen** jullie Mij zien'.

In die zekerheid van het geloof, mochten ze op weg gaan. En ze gaan. Ze gaan.

Gemeente, het is voor ons zo gewoon, maar 't is zo'n wonder wat hier gebeurt, ze gaan.

Zo aarzelend als ze daar eerst stonden bij het graf, met een mengeling van liefde, van angst, van verwarring, van tranen.

Zo **haastig** rennen deze vrouwen uit de spelonk, uit de grafspelonk.

Ze gaan haastig, vers 8, van het graf weg.

Ze rennen weg, die vrouwen die gaan rennen, ze worden aangevuurd.

Dat is het, ze worden **aangevuurd door de Heilige Geest, door Christus Zelf**.

En ze komen in beweging, en de HEERE die stuurt ze als het ware. Hij stuurt ze de juiste kant op.

Weg hier, weg uit de hof, naar de discipelen toe. En dan gaan ze!

Dat is een schitterend beeld hier, wat naar ons toe komt.

Want gemeente, waar Christus overwint, -en vergeet dat nooit-, waar Christus overwint,

daar wordt alle verzet, daar wordt alle twijfel verbroken door Hem!
Alles!

Wat eerst nog mistig was voor deze vrouwen, daar trekt de mist als het ware langzaam op. En ze gaan het steeds helderder zien, het geloofsvertrouwen groeit.
Het groeit.

Nee, het is niet weg van het één op andere moment. Ook hun twijfel niet, ook hun angst niet. Hun geloof is nog niet volmaakt, zoals ook ons geloof niet volmaakt is.

Maar naast die angst is er bij de vrouwen wat bijgekomen. Vers 8, 'ze gaan haastig van het graf weg, met vrees en **grote blijdschap**'!
Dat is wat de Geest van Christus hier werkt, **grote blijdschap**.

Angst en blijdschap, ziet u het, in één.
Angst en blijdschap.
Vrees en grote blijdschap.

Misschien zijn er wel die dat herkennen. Ik denk dat we het allemaal ergens wel herkennen in ons leven.
We zijn bijna nooit helemaal 100% blij in de Heere.
Dat er angst is, maar toch ook vrede.
Verdriet, maar tegelijkertijd ook blijdschap in Hem.
Zorgen, wat kunnen wij vol zorgen zitten, maar tegelijkertijd ook rusten in Christus Jezus.

Is dat vaak hoe wij het leven met de HEERE ervaren.

Maar wie zich gewonnen geeft aan Christus, -ik moet het beter zeggen-, wie door Christus overwonnen wordt, levend gemaakt, klampt zich in alles vast aan Gods beloften. Met alle aarzeling, in alle aanvechting en bestrijdingen die er kunnen zijn, toch vertrouwen op de HEERE.
Dat is wat deze vrouwen hier doen, in vertrouwen op het Woord van Christus, is dat Woord van Christus hen te machtig. 'Hij gaat u voor naar Galilea, en daar zult u Hem zien'.
En we zien hun rennen gemeente, in gedachten, die vrouwen.

Ziet u hoe lieflijk hun voeten zijn.
Haastig, haastig gaan ze uit de grafkamer.
Steeds sneller, steeds sneller, ze rennen, ze rennen die hof uit. Hoe heerlijk, hoe wonderlijk, dat deze vrouwen hier rennen.
Wat is er veel veranderd in een paar ogenblikken.
En ze gaan.

Wat een geweldige geestkracht vindt u niet?
Pasen, wat een geweldige geestkracht ligt er in dat open graf, van de opgewekte Christus.

En langzaam raken ze zo uit het zicht.
Op weg naar Zijn discipelen.

En wij de gemeente, en u, en jij, en ik?

Op deze Paasmorgen?
Een christen leeft als het goed is, met haast.
Haastig in de zin van, dat je vrede hebt met God, in Christus.
En daarom niet rusten, voordat ook anderen daarin delen.
Zo haastig leven.
Haastig, verdergaan.

Gaat u haastig verder, om die Boodschap, deze Boodschap om het verder te vertellen?
Te vertellen aan anderen in je omgeving.

Hoe is met ons gemeente? Of houden we het liever voor onszelf, doen we de deur van de kerk dicht, zijn we blij dat wij het geloven.
En maakt het ons niet zoveel uit wat anderen geloven?

Haast.

Die vrouwen hadden haast.
Die Boodschap moest verder, die moest de wereld over, zodat niet alleen ik, ik, ik...
maar ook anderen, anderen, delen in de overwinning, in de rijkdom, in de onvoorstelbare rijkdom die er ligt in Christus Jezus, in Zijn persoon, in Zijn werk, wat voor rijkdom dan ook, voor anderen, wat ik ook heb door het geloof.

Vrede met God.

Gerechtigheid.

Hoop.

Eeuwig leven.

Dat vertellen, over Hem.
Deze heerlijke Christus, de Vredestichter, de Overwinnaar!

Ja, kijk ze eens rennen, die vrouwen.
Hoe lieflijk zijn de voeten van hen, die vrede verkondigen.
Van hen die het Goede verkondigen.

AMEN